

жество, да са кръстатъ, а послѣ и самъ царь-атъ показа голѣмъ ревность за вѣрѣ-тѣ Хрїстовѣ, и почиташе и прїимаше, кои-то са обрѣщѣха въ тая вѣрѣ.

Глава 61.

Заради, кога са наименова Константинопольскій-атъ патріархъ вселенскій.

Анастасій Синайтъ, епископъ Антіохійскій, понеже са отвержи отъ престол-атъ си неправедно, и са рѣкоположи за Антіохійскій епископъ Григорій монахъ, за тоа предметъ са събра въ Константинополь соборъ на петстотанъ и осемдесать и шесть години по Хрїста, на време-то на царь Маврикіа. На тоа соборъ кѣто бѣше Константинопольскій епископъ Іоаннъ постникъ, утвърди са съ царско повелѣніе, да са именова Константинопольскій-атъ епископъ вселенскій патріархъ; праведно-то това наименованіе мнозина епископи воздаваха и на предметници-те Іоанновы, и понеже новый Римъ, заради самодержавный-атъ престолъ, цѣфѣше, Маврикіи узакони благословно това наименованіе, кое-то смѣти римскѣ-тѣ церкви; понеже Римски-те епископи, помръжани отъ гордость, мыслаха, че съ тоа способъ са упряднака первенство-то на Римска-та церква, и че церква-та Константинопольска проповѣда себе-си тѣвно по голѣма отъ сичкы-те церкви. Слѣдѣвателно Римски-